อำพร จินคารัตน์ 2552: การประเมินผลการจัดการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (อุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว) สาขาอุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว ภาควิชาอนุรักษวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภวรรณ ฐานะกาญจน์ พงษ์เขียว, Ph.D. 168 หน้า

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดตัวชี้วัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัด การเขตห้ามล่าสัตว์ป่าและเพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการจัดการเขตห้ามล่าสัตว์ ป่าบึงฉวาก ผู้วิจัยกำหนดตัวชี้วัดตามกรอบวัตถุประสงค์การจัดการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าในระดับ ประเทศและในระดับสากล จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 51 คน ประเมินความเหมาะสมและให้ ค่าคะแนนแต่ละตัวชี้วัดโดยตัวชี้วัดจะมีค่าความเหมาะสมตั้งแต่ 1 มีความเหมาะสมน้อยมากถึง 5 มีความเหมาะสมมากที่สุด จากนั้นรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สมการถ่วงน้ำหนัก

ผลการศึกษา พบว่าตัวชี้วัดมี 30 ตัวชี้วัดโดยระดับความเหมาะสมที่เหมาะสมมากมี 19 ตัว ชี้วัดคิดเป็นร้อยละ 63.33 และเหมาะสมปานกลางมี 11 ตัวชี้วัดคิดเป็นร้อยละ 36.67 จากการประ เมินผลการจัดการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก พบว่าวัตถุประสงค์ที่มีการจัดการในระดับสูง คือ เพื่อจำกัดและป้องกันการใช้ประโยชน์และ/หรือการบุกรุกครอบครองพื้นที่ที่เป็นอันตรายต่อวัตถุ ประสงค์การประกาศจัดตั้งเขตห้ามล่าสัตว์ป่า มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.61 จากคะแนนสูงสุดที่เป็นไป ได้คือ 2.22 และวัตถุประสงค์ที่มีการจัดการในระดับปานกลาง คือ เพื่อคุ้มครองรักษาสภาพแหล่ง อาสัยที่จำเป็นแก่การอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ กลุ่มของชนิดพันธุ์ สังคมสิ่งมีชีวิตหรือลักษณะเด่นทางกาย ภาพสิ่งแวดล้อมและการดำเนินงานจัดการสัตว์ป่า เพื่ออำนวยความสะควกแก่การศึกษาวิจัยทาง วิทยาสาสตร์และการตรวจสอบติดตามผลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาพื้นที่ที่มีอย่างจำกัดสำหรับ ให้ประชาชนได้ศึกษาหาความรู้และชื่นชมธรรมชาติและเพื่อให้คนท้องถิ่นได้ใช้ประโยชน์ในพื้น ที่โดยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการข้ออื่นๆ มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.74 1.50 2.40 และ 2.98 ตามลำดับ เมื่อประเมินประสิทธิภาพการจัดการพบว่าอยู่ระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.28 และประสิทธิผลการจัดการพบว่าอยู่ระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเท่ากับ 2.56 ดังนั้นผลการจัดการโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเท่ากับ 2.19 จากคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้คือ 3.48

Aumphorn Jindarat 2009: Management Evaluation of Bueng Chawak Non-hunting Area.

Master of Science (Parks Recreation and Tourism), Major Field: Parks Recreation and
Tourism, Department of Conservation. Thesis Advisor: Assistant Professor Noppawan
Tanakanjana Phongkhieo, Ph.D. 168 pages.

The objectives of this study were to develop indicators for the evaluation of efficiency and effectiveness of non-hunting area and to apply those indicators to evaluate the management of Bueng Chawak Non-hunting Area. The developed indicators were based on management objectives of non-hunting area in Thailand and at international level. Fifty-one academia and practitioners participated in the evaluation of indicators appropriateness. 5-point rating scale, ranging from 1 as least appropriate to 5 as most appropriate, was used in the evaluation and weighting score equation was employed in the management evaluation of Bueng Chawak.

The study concluded with 30 management indicators. Nineteen indicators or 63.33% of all indicators was found highly appropriated and 11 indicators or 36.67% was moderately appropriated. The evaluation found that the management objective in eliminating and protecting of land from encroachment and/or others used that harmful to the establishment of non-hunting area had the highest evaluation score of 1.61 from the highest possible score of 2.22. The management objectives that had moderated evaluation scores were the objective that related to protection of habitat species and ecosystem or dominant features of environment and management of wildlife (evaluation score = 1.74), the objective that related to facilitating research and environmental monitoring (evaluation score = 1.50), the objective that related to development of area for study and enjoyment (evaluation score = 2.40) and the objective that related to land uses of local people (evaluation score = 2.98). The evaluation found that the overall management of Bueng Chawak Non-hunting Area was at moderate level with the evaluation score of 2.19 from the highest score possible of 3.48. The management efficiency score was 1.28 and the management effectiveness score was 2.56.

	/	/
	′	